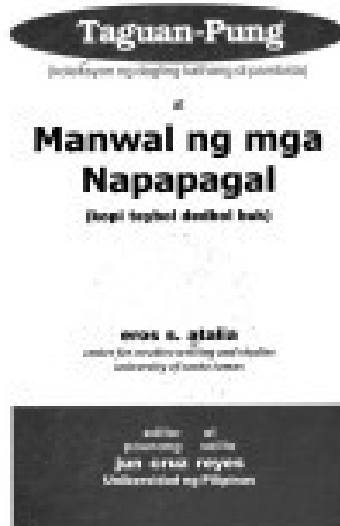

Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata at Manwal ng Mga Napapagal: Kopi Teybol Dedbol Buk

Eros S. Atalia

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata at Manwal ng Mga Napapagal: Kopi Teybol Dedbol Buk

Eros S. Atalia

Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata at Manwal ng Mga Napapagal: Kopi Teybol Dedbol Buk Eros S. Atalia

Hinanap ni Atalia ang mga nawawalang sarili at tagpo sa ating mga karanasan na pilit nating inililibing sa ating isip. Nguni't bumaho ang mga bangkay ng gunitang ito at ngayon ay patuloy tayong minumulto. Hindi pala sapat ipagtirik ng kandila, alayan ng bulaklak at ipagdasal ang mga nakakasugat na gunita, dapat pala kung minsan ay binubuhay, pinapasapi sa ibang anyo upang makausap natin kung bakit nagkaganoon at bakit nagkaganito.

- JUN CRUZ REYES

Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata at Manwal ng Mga Napapagal: Kopi Teybol Dedbol Buk Details

Date : Published 2006 by UST Publishing House

ISBN : 9715063691

Author : Eros S. Atalia

Format : 90 pages

Genre : Humor

 [Download Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata at ...pdf](#)

 [Read Online Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata ...pdf](#)

Download and Read Free Online Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata at Manwal ng Mga Napapagal: Kopi Teybol Dedbol Buk Eros S. Atalia

From Reader Review Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di Pambata at Manwal ng Mga Napapagal: Kopi Teybol Dedbol Buk for online ebook

BookNoy (Pinoy Reads Pinoy Books) says

Nakakatawa! nakaka-aliw!

Maan says

Book #72 for 2012: May kadiri, may inappropriate, but since I'm a completist like that, I had to finish the book kahit na nahirapan na ako sa ibang parts.

Rufus says

Three Books of Anxiety and Meaning

I remember being so absorbed with zen philosophy during my freshman year at college. My fascination actually started two years before that time, when I was at my supposed last year in high school. I started reading Palahniuk's Fight Club, or rather the passages I can glean from quotations online. Then I was finally able to purchase the book during my first year in Manila. I devoured that book like someone encountering food after days of being famished. I must have reread it at least seven times from beginning to end.

"Tyler gets me a job as a waiter. The next thing Tyler's pushing a gun in my mouth and telling me the first step to eternal life is you have to die first."

"Raymond K. Hessel"

"All god does is kill us when we get boring. We must never ever be boring."

"This is my world, my world now and all those ancient people are dead."

"Wipe my ass with the Mona Lisa."

"How much can you really know about yourself if you've never been in a fight?"

"When you have insomnia you're never really awake, and you're never really asleep. Everything is a copy of a copy of a copy..."

Another book that I loved during that time was Douglas Coupland's Generation X: Tales for an Accelerated Culture. Radioactive nostalgia. Idealization of the 1950s, in an ironic way of course. Everyone's so smart and so cool, telling pointless and melancholic-fantastic stories to each other. Like the sisters who are struck in their own planetoid and one falls in love with an astronaut who falls with his spaceship from the sky. Or the

story about the young kid whose sun has gone out of the sky. Or the apocalyptic scenarios with slight variations by Dag (whom I have always thought as some sort of mellower and much 'gothic' variation of Tyler Durden.) Dag's paranoia makes him lovable. He speculates that may be all those gigantic mushroom clouds are not really what they were portrayed to be. What if they are actually really small, and the media is manipulating things to make it looks so much more menacing than it actually is.

And in a way these thoughts of Dag remain relevant so long as there is the presence of atomic weapons capable of dragging us all into annihilation. The Cold War never really ended with the fall of the Berlin Wall. Now the latest news I've read, tells of Israel's plan of attacking Iran. Israel's been keeping a more-than-wary on the latter ever since news surfaced of its weapons-grade enrichment of nuclear materials.

One last book that I would like to present to you, dear reader, is a local one. It's called 'Taguan Pung: Manwal ng mga Napapagal or the Kopi Teybol Dedbol Book.' by Eros Atalia. It is a slim collection of short pieces in Tagalog. Now the thing with Atalia is he's funny. Funny in a really dark way. The book's overarching narrative is the author's meditation on creative ways of suicide. There's one scenario where since the suicide-to-be no longer has any fear of death anyway, why not just go out on a rampage and kill all those religious and political assholes that seem to be running the Philippines? There's also the stand-alone story of the elf who starts questioning the whole feudalistic elf society and ends up being banished by the elf-king. There are some weird stories though that I did not really understand, but overall this book is a must and I consider it a landmark in Philippine literature.

So that's it. Good night/day.

04 March, 2012

Jason Lussa says

san po makaka bili ng book na to???

K.D. Absolutely says

Ang unang librong ito ni Prof. Eros Atalia ay ang pangatlong nabasa ko. Ewan ko kung bakit pinangahasan ko pa itong basahin ganung 2 stars lang pareho ang *Peksman* at *Ligo na U, Lapit na Me* sa akin. Siguro gusto ko lang maging *completist* ni Prof. Atalia dahil *completist* din ako ni Bob Ong. Tsaka noong binabasa ko ang dalawang libro yon, may mga bahaging parang nagpapasilay ng kahenyuhan ni Professor. Parang alam kong magaling siyang magsulat kaya lang ay iniaayon niya ang mga akda niya sa kasalukuyang panlasa ng mga Pinoy. Mantakin mong may M.A. sya sa Language and Literature – Filipino sa DLSU, professor sa UST at nanalo na sa mga patimpalak sa panitikan. Tapos ang sinusulat lang ay ang buhay ng isang **Intoy** habang sya ay isang estudyante pa sa *Peksman* at isang **Intoy** na na-inlove kay **Jen** sa *Ligo na U, Lapit na Me*. Ang halimbawa ng sinasabi kong parang mga pasilip or *glimpses* ng kahenyuhan ni Atalia ay iyong mala-alamat na kuwento sa *Peksman* tungkol sa pagiibigan ng isang serena at isang mangingisda. Ganda. Kaya lang siguro iniisip ni Atalia na baka di bumenta, kaya *to play safe* istilo ni Bob Ong sa *ABNKKBSNPL Ako?* ang ginaya nya.

Kagaya ng dalawang nabanggit na sumunod na libro, ang *Taguan-Pung: Koleksyon ng Dagling Kathang Di*

Pambata at Manwal ng mga Napapagal: Kopi Teybol Dedbol Buk ay binubuo ng dalawang bahagi: ang “Taguan-Pung” na binubuo ng mga pampatawa na istilo pa rin ni Bob Ong at ang “Manwal ng mga Napapagal” na binubuo ng mga suhestiyon sa taong gustong magpakamatay o mag-*suicide*. Oo, di mali ang nabasa mo: mga paraan ng pagpapapakamatay! At nabasa ko yan kaninang umaga at parang sa halip na natawa o namangha ako ay nangilabot ako. At hindi iyong mga tipong simpleng maglalaslas, magbibigti o tatalon mula sa mataas ng gusali. Ang halimbawang natatandaan ko ay pagbibigti na may hawak kang remote control ng TV at romance novel habang nakatali ang ulo mo sa lubid at nakatapak ka sa dalawang bloke ng yelo. Kapag raw natunaw na ang yelo, tapos mo nang basahin ang romance novel at nakapanood ka ng ng paborito mong dramarama sa TV. Puwede ka raw maglagay din ng mga snacks sa bulsa mo. Nakakatawa siguro sa iba pero pagpapapakamatay ito eh. May bahagi pa na may halimbawa ng suicide letter si Intoy sa kanyang mga magulang at kung iisipin kong naisip ito ng isang solong anak, parang naisip ko ang aking *unica hija* at parang sinukluban ako ng takot at lungkot noong maisip ko na ano kaya kung anak ko ang makaisip gawin ito ang ang sulat na iyon ay naka-address sa akin? So, siguro sa isang kabataan, nakakatawa. Nguni’t sa isang magulang na nagpalaki ng ilang taon ng isang anak na halos ay ayaw mong masaktan at ayaw mong makitang umiiyak, nakakapanlumo ang ganitong mga biro. Hindi nakakatawa ang isiping gustong magpakamatay ng iyong anak na iningatan mo at minahal ng maraming panahon.

In fairness to Prof. Atalia, may mga pasubali ang mga pangungusap ni Prof. Jun Cruz Reyes sa kanyang page-endorso ng unang aklat na ito ni Prof. Atalia. Sinasabi nya *”Nagtitiwala si Atalia sa pagiging matured na mambabasa ng kanyang panahon. Nagtitiwala sya sa bisa ng mga salita at simbolo ng nakaukit sa ating kamalayan (naroong na, huhugutin na lang) upang gisingin tayo sa sariling-likhang bangungot. Sa tingin nya, ito na ang panahon upang ihanda an gating sarili sa mga darating pang tulad nyang magpapatikim ng bagong putahe ng pagkukuwento.”*

Pinid ba ang utak ko dahil hindi ko ito nagustuhan? Kaya binigyan ko lang ito ng 2 stars? Hindi ba ako handa sa bagong putahe? Siguro oo. Pero may nabasa na rin naman akong mga bagong, mas bago dito, libro kagaya ng kay Prof. Cruz na *Ang Huling Dalagang Bukid* (4 stars). Lumang putahe ba yon? Tsaka, di talaga ako natutuwa kung magpapapakamatay ang isang tao matapos magbasa ng libro dahil nakakuha ng ideya mula kay Prof. Atalia. Nakakatawa ba ang mamatayan ka ng anak?

Aj Garcia says

Gusto kong basahin ito kaso nd ako makakuha ng copy :/

Herbert Neuda says

sana mabasa ko toh npkhrap

mkuha ng libro n to ngaun

sana makpgprint n ng bago

Catriona Abo Kado Po says

Ngayon ko lang ito nabasa kaya siguro kung kapanahunan pa nito eh sikat siya.

Ok! nakakatawa lalo na ang mga paraan ng pagpapatiwakal sabi nga nila exaggerated at predictable na pero kpg inulit ulit mo basahin siguradong matatawa ka!

May mga illustrations o larawan na makatutulong sa pagpapatawa ng mga bumabasa.

May mga disenyo rin ang gilid ng bawat pahina.
